

צילום: אפרים, העולם הזה

מולטימיליונר אייזנברג
"איש אינו אוהב מתוכים"

★ **פעילי המוסד,**
★ **קציני צה"ל**
וגם ראש השב"כ

★ **דויד קימחי**
★ **פוחח לפניו**
שערים באמריקה

★ **גם בישראל:**
★ **שבע מחנות**
אישיות ותרומות

★ **שיכוף טנקים**
★ **סובייטיים של**
סין בישראל

★ **מתווך הנשק**
★ **מיספרו**
של ישראל

★ **תרומות של**
★ **מיליונים גם**
למערך וגם לליכוד

כורים לדרום-קוריאה, ולמרות שאר-צות-הברית הפעילה לחץ על סיאול כדי שתמשיך לקנות כורים ממנה, אייזנברג ממש "גנב" את העיסקה. אחרי שעשה את העיסקה הגיש אייזנברג לקנרים חשבון על 20 מיליון דולר. לאחר מכן התפשרו הצדדים על 15 מיליון דולר, בתנאי שאייזנברג ייצג את קנודו בכל עיסקה נוספת בקוריא, ובתנאי שהוא יגיש רשימה מפורטת על הוצאותיו.

הסתבר כי הרשימה של אייזנברג היתה מורכבת מכמה פתקים מחברות הקשורות בחברה של אייזנברג, פיתוח מאוחד בע"מ. כמו כמעט כל הנכסים של אייזנברג, גם זו רשומה בפנמה.

התוצאה: שערווריה פוליטית גדולה באוטוזה, סיפורים של פקידים קוראיים בכירים, וכי ניהם ראשי-הממשלה, והתחלת הסוף של אייזנברג בסיאול.

★ **"הוא שורף את עצמו"**

"הוא שורף את עצמו" אמר מקורב, ושניקש להישאר בעילום-שם.

הוא נשא לאשה את הבת האירופית, אטיאחית של מיספחה יפאנית אצילה, ורכש הרבה ידידים מועילים — וכסף. בסוף המלחמה לא נשאלו הרבה שאלות. בתור זר שאינו אויב, יכול היה אייזנברג לספק חומרי-גלם לת-עשייה היפאנית, וסחורות מוגמרות לצבא-הכיבוש של ארצות-הברית. אולם איש אינו אוהב מתוכים. הרי פאנים התחילו לעשות עסקים במיש-ריין. וכך, באמצע שנות ה-50, אייזנברג קפץ שוב קפיצה נחשנית, והפעם לקוריא הדרומית.

הפעילות של אייזנברג בקוריאה מפורטת בדו"ח של הקונגרס האמריקאי משנת 1978, בעיקבות חקירה של יחסי ארצות-הברית-דרום-קוריאה. וכך נאמר בדו"ח: "למרות ששגריר ארצות-הברית, פיליפ הכיבי, הזהיר את החברות האמריקאיות, ותבע מהן שלא לבוא במגע עם אייזנברג, מפני שהיה ידוע כמי שמשלם שוחד, נתן הנשיא הקוריאי פארק הוראה לממשלת קוריאה בראשית 1973 להעניק יחס חיובי במיוחד לאייזנברג, כמקור למימון פרויקטים מיסחריים."

נאמר שפארק העדיף את אייזנברג, מפני שזה סיפק לדיקטטורה הצבאית בקוריאה קרנות שהיא היתה זקוקה להן

ולבסוף לקנות את מי שנמצאים בעמדות-כוח, המסוגלים להעניק חווים בסכומים של מאות מיליוני דולארים. אייזנברג חתך לעצמו אחוזה עסיסית מעיסקות של בניית-סכרים, הקמת מפעלים מאשרים ותוכניות-פיתוח ענקיות ברחבי העולם השלישי.

לדברי אחד מעובדיו הבכירים לש-עבר, אייזנברג תובע 6%, אך מוכן להתפשר על 5% ופחות. אייזנברג צי-מו טוען שהוא מרוויח את שכרו ביושר, ושכאוצות רבות אייזנברג לעשות שום דבר בלעדיו.

אין ספק שיש בכך משום אמת. אולם תאוות-הבצע והחוצפה (המילה מופיעה במקור האנגלי בעברית) של אייזנברג הפכו לאגדה. איש אינו אוהב מתוכים. במיקרה אחר — בניית מיפעל-לד-כוכית כשווי של 150 מיליון דולארים בסין על-ידי החברה הבריטית פיל-קינפון — השתמש אייזנברג בקשרים שלו בפקינג, כדי לתבוע 12.5% מן העיסקה שלא היה לו שום חלק בה. הוא טען שהשקיע בזה 13 מיליון דולר, אך גם זה מגיע רק ל-8.6%. יתכן כי חלק גדול מההשקעה במומנים תגלה כחלק מ"דמייהעמלה" שלו.

מה הפך את אייזנברג לאדם חסרי-תחליף, עד כדי כך שהסינים היו מוכנים לתת לו סכום כזה? מדוע הירשתה לו פקינג לטוס לסיין במטוס בואינג 707 הפרטי שלו, כאשר הנשיאים של חב-רות מערביות גדולות ישבו והמתינו לאשרות-כניסה?

באופן חלקי ניתן להסביר זאת בשם שיצא לאייזנברג כמי שמסוגל להזיז

דברים כמיוזר-הרחוק, ובמיוחד ביפאן, בקוריאה הדרומית, בוויאט-נאם, בתא-לנד ובפיליפינים. יש לזה קשר עם מתנות נדיבות וטובות-הנאה פרטיות לעת מצוא.

אך העיקר הוא שאייזנברג היה מסוגל לספק לסינים דבר שהם היו זקוקים לו באמת — שיכלול ושיפוץ המנועים של טנקים ותותחים מתוצרת סוב-ייטית — על-ידי ישראל.

זה מכבר הפך אייזנברג למתווך הנשק הפרטי מיספר 1 של ישראל. הצ-וות הבינלאומי החוק שלו, המורכב מ-500 איש, מלא בפעילי המוסד לשעבר, קציני צה"ל, שגרירים לשעבר ונספחים מיסחריים ישראלים.

אברהם שלום, ראש השב"כ לשעבר ששמו יצא לשימצה, עזב עתה למען אייזנברג בניו-יורק.

★ **"ידידים וכסף"**

דרכו של אייזנברג היתה ארוכה ופתלתלה. ערב מילחמת-העולם השנייה, כשהיה פליט יהודי בן 19 מגר-מניה הנאצית, יליד מינכן, הוא לא הת-מקם בתל-אביב אלא בשאנחיי. ב-1940 הוא הגיע לטוקיו.

אפשר ליהנות מן הפרדוקס. אייזנברג בילה את המלחמה בבירתו של בעליה-הברית האי-שיאתי של היטלר.

זהו סיפור סנסציוני החשיפה הראשונה של עברו ועסקיו של שאול אייזנברג. הוא התפרסם בעיתון הכלכלי האמריקאי רב היוקרה "פורבס", בחתימת הש קסמין. אף עיתון ישראלי אחד לא העז לתרגם ולפרסם אותו. מוראו של אייזנברג הוא על הכל. החומר מובא על-ידי יגאל לביב.

להלן הכתבה כלשוניה:

★ **"תאוות-בצע וחוצפה"**

לפי כל הסימנים, שאול אייזנברג הוא גדול המתוכים בעולם. סיפורו שייך לשוליים הרחוקים של הקפיטליזם של המאה ה-20, ונקרא כמו שילוב של הסוחר מונציה עם הסידרה דאלאס, כשהוא מועבר לספרמתח על המיזורה-הרחוק בנוסה שוונן של גיימס קלוול.

אייזנברג, כיום בן 66, בפתח שעת-הדימויים של חייו, גרף כבוד מועט, הרבה אויבים ועושר המוערך ב-500 מיליון דולר.

אין צבר אייזנברג הון כזה אם כייפאנית ואם בייריש? אייזנברג הוא המומחה העולמי הגדול ביותר לקרא-טה כלכלי: הוא מרכז בידיו עוצמה כלכלית כדי שיוכל לפרוק את הנשק מן היריב, לשתק אותו ולהשתלט עליו. השיטה היא להתיירד, אחרי-כך לפתות,

Brokering public works and armaments to the Third World, Israel's Shoul Eisenberg has amassed a half-billion-dollar fortune, but little love.

The world's greatest middleman

הכותרת ב"פורבס"
באמריקה קוראים לזה שוחד...

כיום אין הוא פעיל עוד בקוריאה ובי-פאן. באזושהו מקום, במהלך העניינים, הוא מגזים.

בשנות ה-60 כבר היה אייזנברג פעיל ברחבי העולם. הוא ייצג חברות אירופיות גדולות, וביניהן איי-סי-איי (חברת-ענק בריטית לכימיקלים), פיי-אט. מאי' וסי'מס, וכן גם חברות יפא-ניות כמו היטאצ'י ומיצובישי. הלקוחות האמריקאים כללו את טיסניאטי מ' לאקרן, קומבסטש'אונג'ירונג וזאט'ק'ס.

הוא משתמש בדרכון ריפלומאטי אוסטרי (הוא קונסול-הכבוד של וינה בדרום-קוריאה), ויש לו בתים בטוקיו, בלונדון ובציריך. אולם ביתו האמיתי של אייזנברג הוא מטוס בואינג 707, שבו יש שני חדרי-שינה, מישרד ואבי-זריזהב. אלא שהאיש חסרה-מולדת חש בצורך בבית יותר קבוע. בשנות ה-70

בשנות ה-60, כאשר ארצות-הברית סירבה לממן תוכניות-פיתוח שנראו לה כבלתי-מעשיות... בקרב אנשי-העסקים בקוריאה יצא לאייזנברג שם כמי שמי-שיג חוזים על-ידיי תשלום של דמי-עמ'לה של עד 25% לפקידים בעלי-השפעה בלישכת-הנשיא.

אין דבר המטיל אור על הפרק הקוריא של אייזנברג יותר מאשר פרשת הכור הגרעיני הקנדי בשנת 1976. לאייזנברג הגיע מידע על הקשיים שהיו לקנדה במכירת כורים מרגם קור-דו. הוא הופיע באוטוזה, והבטיח למכור כור כזה לסיאול. למרות שחברת ווס'ט'ניוהאוז (האמריקאית) כבר מכרה שני

* שמילא לאחר-מכן תפקיד מרכזי בעת מילחמת-הלבנון. כמתווך בין ישראל, הלבנונים ואש'ף.